

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/778/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

215/2013. (VIII. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. szeptember 20-án előterjesztett **panaszát** a 2013. augusztus 1-jén – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálásra nincsen hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. szeptember 20-án postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben az alábbiakról számolt be.

2012. szeptember 12-én a bejelentett lakóhelyére, K. város, V. utca * szám alá rendőri intézkedést kért, mivel a volt férje nem biztosította az ingatlanba való bejutását.

Az ügy előzményeként a panaszos előadta, hogy még 2009-ben elvált a férjétől és a K. Városi Bíróság 2009.március 31-én kelt ítéletben rendelkezett a közös ingatlan használatáról, a szobák megosztásáról. Az ingatlant a felek megállapodás alapján értékesíteni szeretnék, azonban az ingatlan eladását a panaszos állítása szerint volt férje folyamatosan ellehetleníti. Az elmúlt években komoly vevők álltak el vásárlási szándékuktól a volt férje időhúzást célzó magatartása miatt, ezért a panaszos úgy döntött, hogy tulajdonosi jogaival élve használni kívánja az ingatlant, ügyvédje tanácsára a saját ingatlanrészét albérletként kívánja kiadni. Tekintettel arra, hogy a volt férje még 2011. márciusában, a volt felesége elköltését követően

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

zárat cserélt, a panaszos írásban felszólította a volt férjét, hogy szíveskedjék kulcsot adni a házhoz. (A panaszos nem önként és nem végérvényesen költözött el az ingatlanból, állítása szerint házassága alatt és a válása után is több látlelet készült, amely bizonyítja, hogy volt férje többször bántalmazta őt.) A panaszos volt férjének jogi képviselője ezt a felszólítást 2012. májusában átvette, azonban semmilyen változás nem történt, ezért 2012. szeptember 12-én járőrök segítségét kérte az ingatlanba való bejutás, illetve kulcs elkérése céljából.

A rendőrök kiérkezésük után átolvasták a panaszosnál lévő iratokat, és jogosnak ítélték meg a panaszos kérését, ezért becsöngettek az ingatlanba, de senki nem nyitott ajtót. Ekkor az egyik rendőr, Sz. P. az utca eleje felé sétált, ahol a V. u. ** szám alatti lakos, K. A.. (aki szintén rendőr), megszólította a kollégáját, hogy mi járatban vannak. Sz. P. tájékoztatta őt a helyzetről, mire K. A. telefonált valakinek. A panaszos állítása szerint a szomszéd nagyon jó viszonyban van a férjével, de nem tudják, hogy K. A. vajon neki, vagy a benti kollégáinak telefonált. Eközben a másik járőrrel megállapodott a panaszos, hogy a járőr felhívja a panaszos telefonkészülékéről a volt férjét, hogy szíveskedjék hazajönni. A volt férj ígéretet tett a járőrnek, hogy kb. 10 perc múlva megérkezik. Ezt követően Sz. P. is visszaérkezett, közölte, hogy nem tudják megvárni a volt férje hazaérkezését, mivel sürgősen ki kell menniük intézkedni, mert a városban mentősöket vernek, de ígéretet tett arra, hogy amint tudnak, visszajönnek. A panaszos jelenlegi párja, D. I. meglepődve tapasztalta, hogy az elsiető rendőröknek volt idejük megállni az utca elején álló K. A-val beszélgetni, aki gesztikulálva magyarázott valamit a rendőröknek. Az incidens kb. 1-2 percet vett igénybe, majd a rendőrök elhajtottak.

A rendőrök mintegy 20 perc után érkeztek vissza és érezhetően más volt a hozzáállásuk, mint a korábbiakban. A panaszos szerint Sz. P. korábbi segítőkész magatartása egyértelműen megváltozott, lekezelő és elutasító lett. Időközben a volt férje hazaérkezett, akit a rendőrök kihívtak az utcára, a volt férje azonban beinvitálta őket a házba, kaput nyitott nekik, azonban a panaszost nem engedte be. A panaszos jelezte, hogy ez a megbeszélés éppúgy rá is tartozik, szeretne jelen lenni, azonban a rendőrök mit sem törődtek kérésével, bementek a házba. A panaszos ekkor elment megkeresni a kertkapu kulcsát (amivel a kutyák etetése miatt rendelkezik) és benyitott a bejárati ajtón. A volt férj és a két rendőr eddigre az étkező asztal köré leülve megvitatták a problémát. A panaszos megkérdezte Sz. P.-t, hogy végül miben maradtak a kulcsot illetően. Sz. P. közölte, hogy „ezért meg azért nem kap kulcsot” a panaszos, aki ezt a flegma választ kikérte magának, azonban a rendőr megismételte az elmondottakat. Erre a panaszos megkérdezte, hogy csak nem a szomszédban lakó rendőr intézkedett a volt férje érdekében? Sz. P. erre megrántotta a vállát, majd közölte, hogy „azzal intézkedik, akivel akar”. Ezt követően a panaszost maguk előtt tolva „kitessékelték” az ingatlanból. A rendőrök beültek az autóba, távozni készültek, amikor Sz. P. a panaszos kérdésére válaszolva flegmán kiszólt a kocsiból, hogy talán másnapra elkészül a jelentése, bemehet érte a rendőrkapitányságra.

A panaszos szerint egyértelműen K. A. közbelépése miatt változott meg a rendőrök hozzáállása, amelyet alátámasztott a szomszéd rendőrrel 2012. szeptember 14-én történő találkozásuk. A panaszos és jelenlegi párja ekkor megkérdezték tőle, hogy mit mondott a rendőröknek. K. A. azt válaszolta, hogy csak annyit mondott nekik, hogy folyamatban lévő bírósági ügybe ne avatkozzanak bele. (A panaszos tájékoztatása szerint keresetet nyújtott be a vagyonszétválás megszüntetése iránt, azonban álláspontja szerint ez nem érinti tulajdonosi mivoltát, és a ház használatának megosztásával kapcsolatban született jogerős bírósági ítéletet sem.)

A panaszos álláspontja szerint K. A. bármiféle biztos ismeret nélkül befolyásolta a rendőröket, amit alátámaszt az is, hogy a volt férje semmilyen iratot nem mutatott be a rendőröknek a rendőri intézkedés során.

A panaszos azzal zárja a beadványát, hogy felháborítja és elszomorítja az, hogy érvényes jogerős bírósági ítélettel a kezében semmilyen segítséget nem kapott a rendőröktől, semmilyen tanácsot nem adtak a kérésére, csupán „elhajtották”.

2) A Testület 2012. szeptember 24-én kelt levelében foglalt kérdésekre válaszolva a panaszos az alábbi panasz-kiegészítést tette.

a) 2012. szeptember 12-én 18 óra 54 perckor kért segítséget a rendőröktől, akik 15-20 percen belül érkeztek meg a házhoz.

b) K. A. közbeszólására reagálva – mely szerint csak annyit mondott Sz. P. nek, hogy folyamatban lévő bírósági ügybe ne avatkozzanak be – a panaszos úgy nyilatkozott, hogy volt férje és közte az ingatlan tulajdonjogával kapcsolatban semmilyen bírósági ügy nincs folyamatban. A panaszos álláspontja szerint K. A. hatalmával visszaélve befolyásolta az intézkedő rendőröket, a volt férje érdekei szerint.

c) A panaszos jól hallhatóan kérte a volt férjét és a rendőröket is, hogy engedjék be az étkezőben történő megbeszélésre, azonban ennek ellenére nem tettek eleget a kérésének. A megbeszélés végére ért oda a panaszos, azonban neki nem adtak semmilyen további felvilágosítást, vagy tájékoztatást a ház használatára vonatkozóan. A panaszos kérdésére – hogy milyen iratot kap arról, hogy sikertelen volt az ingatlanba való bejutása – azt mondták neki, hogy „Valószínűleg reggelre megírom a jelentést.”.

d) Másnap reggel a panaszos bement a kapitányságra, ahol arról próbálták meggyőzni, hogy ezzel az ügyel kapcsolatban mindenképp forduljon bírósághoz. A panaszos rákérdezett, hogy elkészült-e jelentés, mert szeretne belőle egy példányt, azonban azt a választ kapta, hogy az intézkedő rendőr nem készített jelentést, (csak arról született feljegyzés, hogy a panaszos hívására járört küldtek a házhoz), de ha készült volna jelentés, akkor is csak a bíróság kérése alapján adhatnák azt ki.

II.

A Testület 2012. október 26-án kelt levelében felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az intézkedést foganatosító rendőrkapitánysághoz, és kérte az intézkedéssel összefüggésben keletkezett rendőrségi dokumentumok, valamint a Testület által feltett kérdésekre vonatkozó rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók

1) A 2012. november 22-én megküldött – Testületnél 2012. november 26-án iktatott – iratsomag részét képezte a rendőrkapitányság 2012. október 24-én kelt, 2012. szeptember 12-én történt rendőri intézkedés elleni panasznak helyt adó határozata.

A határozatból és annak indoklásából kiderül, hogy a panaszos tartalmilag azonos beadványt terjesztett elő 2012. szeptember 14-én a K. városi Rendőrkapitányság vezetőjénél, a panaszos által 2012. szeptember 12-én kért rendőri intézkedéssel szemben.

Az indoklás szerint a kikerkező két rendőr nem tett eleget a panaszos azon kérésének, hogy szeretne jelen lenni a kialakult megbeszélésen, illetve nem győződtek meg arról, hogy a panaszos volt férje által közöltek a valóságnak megfelelnek, így intézkedésük során nem az elvárható szakértelemmel és gondossággal jártak el. A rendőrök jogszabály adta lehetőségeikkel nem élve, pontatlan információ alapján a segítségkérő panaszossal ellentétes érdekű félnek kedvezve, annak bizonyítás nélkül elfogadva döntöttek. A panaszosnak arra a kérdésére, hogy intéztek volt férjével, kaphat-e kulcsot, nem adtak kielégítő választ, sürgetően távoztak. A határozat szerint a rendőrök intézkedése így nem felelt meg az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltaknak.

A határozat kitér arra, hogy a panaszos által megjelölt szomszéd rendőr a megyei Rendőr-főkapitányság állományában teljesít szolgálatot, ezért a panasz ezen részét megküldték a megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének, további intézkedés végett.

A határozat a K. városi Rendőrkapitányság ügyintézőjének telefonon nyújtott tájékoztatása szerint fellebbezés hiányában jogerőssé vált még 2012. novemberében.

2) Megküldésre került az intézkedésben érintett szomszéd rendőr, K. A. r. őrnagy (továbbiakban: r. őrnagy) 2012. november 8-án kelt jelentése is.

A jelentés szerint a r. őrnagy a pihenőnapját töltötte 2012. szeptember 12-én, amikor a szomszédja felhívta azzal, hogy rendőrök keresték fel őt telefonon, mivel épp nem tartózkodott otthon (a V. utca * szám alatt), és megkérdezte a szomszédját, hogy mit tegyen. A r. őrnagy az ablakhoz érve észlelte a kollégái járóautóját, azt válaszolta a szomszédjának, hogy megkérdezi, hogy milyen okból keresték és visszahívja őt.

Az utcára kilépve odalépett a kollégáihoz érdeklődni, akik arról tájékoztatták, hogy a volt feleség kérésére jöttek intézkedni, mivel a volt férj nem engedi be őt a közös házukba. A r. őrnagy felhívta telefonon a szomszédját és tanácsolta, hogy jöjjön haza, és a rendőrök jelenlétében beszéljék meg a problémát.

A r. őrnagy szolgálatba nem helyezte magát, az intézkedő kollégáinak semmilyen utasítást nem adott az ügyel kapcsolatban, hanem mint magánszemély, segítő szándékkal annyit megosztott a jelenlévő rendőrökkel, amit az ügyről tudott, nevezetesen, hogy tudomása szerint a válóper már befejeződött, jelenleg a vagyonmegosztás zajlik a felek közt. Ezt követően bement a lakóházába, majd sétálni vitte a kutyáját. A séta során az utca végén ismét találkozott a járőrökkel, akikkel pár szót váltott semleges – az intézkedést nem érintő – témákról, és a napi szolgálati helyzetről. A kutyasétáltatásból hazaérve látta, hogy a szomszédja megérkezett és a járőrök is visszaértek, és a volt feleséggel együtt beléptek a házba. Ezt követően nem kísérte figyelemmel a történeteket.

2012. szeptember 14-én a reggeli órákban a V. utca *** szám alatt lakó D. I. – akihez a szomszédja volt felesége átköltözött – az utcán a r. őrnagy után kiabált, hogy fel fogják őt jelenteni, mivel szolgálaton kívül intézkedett. A kijelentésnek nem tulajdonított jelentőséget a r. őrnagy, nem is reagált rá.

A jelentés végén a r. őrnagy kiemeli, hogy semmiféle utasítást nem adott a kollégáinak, őket nem befolyásolta intézkedésükben.

3) Megküldésre került a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének panaszosnak címzett levele, amelyből kiderül, hogy a panaszos beadványának másik – szomszéd rendőrt érintő – részét az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Eu Tv.) 141. §, 142. § és 143.§ alapján kivizsgálták.

A tájékoztatás szerint a r. őrnagy az intézkedés idején szolgálaton kívül tartózkodott, pihenőnapját töltötte, magát szolgálatba nem helyezte. Az intézkedő rendőrök meghallgatása során beszerzett adatok semmilyen módon nem támasztották alá, hogy a szolgálaton kívül lévő r. őrnaggyal folytatott beszélgetés befolyásolta volna őket a rendőri intézkedés lefolytatásában, illetve annak során meghozott döntésükben.

A tájékoztatás végén az szerepel, hogy a lefolytatott eljárás nem minősül közigazgatási eljárásnak, ezért a kivizsgálás eredményeként tett megállapításokról a panaszos értesítése történik meg, mellyel szemben a törvény nem nevesít jogorvoslati lehetőséget.

III.

A Testületnek elsőként azt kellett megvizsgálnia, hogy hatásköre mennyiben terjed ki az előadott sérelmek orvoslására. Ennek során az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel a Testület.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) szerint „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – *választása szerint* – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon *rendőri intézkedések és mulasztások* tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, út zár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
- esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testületnek lehetősége van továbbá arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása

körébe vonjon minden olyan *rendőri tevékenységet*, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell. Erre az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése nyújt lehetőséget, amely szerint a *rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait* a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni.

Jelen ügyben a panaszos 2012. szeptember 20-án terjesztette elő postai úton a panaszát a Testületnél, amelyet a Testület beadvány pontosítására irányuló kérdéseit megválaszolva 2012. október 11-én kelt levelével kiegészített. Az illetékes K. városi Rendőrkapitányság vezetőjének szóló, rendőrségi megkeresést tartalmazó levelet a Testület az ORFK Ellenőrzési Szolgálat útján 2012. október 26-án küldte el. A Testületnek nem volt tudomása arról, hogy a panaszos egyidejűleg az intézkedést foganatosító rendőri szervnél is előterjesztette panaszát, amely eljárás során a városi rendőrkapitányság vezetője 2012. október 24-én a rendőri intézkedés elleni panasznak helyt adó határozatot hozott, amely időközben jogerőre emelkedett, tekintettel arra, hogy a panaszos nem nyújtott be fellebbezést a helyt adó határozattal szemben.

A panasz eljárás során a beadvány másik felét – amely a szomszéd rendőrről vonatkozott – továbbították a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének, tekintettel arra, hogy a szomszéd rendőr a Megyei Rendőr-főkapitányság állományában teljesít szolgálatot.

A beadvány másik, Megyei Rendőr-főkapitányság által elbírált részére vonatkozóan a Testület a következő megállapításokat teszi.

A rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos beadványának ezen – szomszéd rendőrről vonatkozó – részét az Eu. Tv. 141. § (1) bekezdése szerinti bejelentésként kezelte a rendőrség. Ebből pedig az következik, hogy az ügy kivizsgálása érdekében közigazgatási eljárás lefolytatása nem történt meg, amelynek következtében érdemi határozat meghozatalára nem került sor. A panaszosnak így a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. vagy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben foglalt eszközökkel és jogorvoslatokhoz való jogával élve nem állt módjában megtámadni a rendőrség választát. Az Eu. Tv. pedig nem biztosít olyan speciális jogorvoslatot, amely a tárgyi ügyben panaszolt *rendőri intézkedés* felülvizsgálatára feljogosítana, ezért a Testület érdemben vizsgálhatja, pontosabban vizsgálhatná az Rtv. 11. §-a alapján a panaszos sérelmét.

Tekintettel azonban arra a tényre, hogy a rendőrségi iratokból egyértelműen kiderül, hogy a Megyei Rendőr-főkapitányság állományába tartozó rendőr az intézkedés napján pihenőnapját töltötte, részéről nem történt intézkedés, magát szolgálatba nem helyezte, hanem a panaszos volt férjének szomszédjaként nyilvánult meg, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség a panaszos által a hozzá benyújtott panaszt jogerősen elbíráltta, illetve arra a tényre, hogy a beadvány másik része tekintetében a Testület hatáskörének hiányát állapította meg, a Testület az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a hatáskörének hiányát állapította meg és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. augusztus 1.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET